

Veckobladet

utkom inte förra veckan. Det berodde förstås på påsken (och inte på något sabotage) men tyvärr glömde vi att påminna om det i nr 13.

Nästa nummer, 15, kommer också i kläm på grund av en (dubbel) röd dag. Vi gör visserligen tidningen nästa måndag men abonnenterna får det inte förrän efter första maj, dock utan att det finns någon rapport om eller utvärdering av firandet den dagen.

Hoppas att vi ses på mötet med Herman Schmid nu på söndag (den 27). Tidigare i veckan har Karin Svensson Smith talat i Kvarnby och VB:s mötesserie. Referat kommer.

Herman Schmid: Synen på kapitalism, välfärdsstat och samhällsomvandling i förslaget till nytt partiprogram (v)

Herman Schmid är som bekant EU-parlamentariker för vänsterpartiet men mycket annat kan sägas om honom: sociolog, fredsforskare, f.d. folkhögskolerektor, f.d. medlem av vänsterpartiets styrelse. Mest intressant i det aktuella sammanhanget är dock att han varit ordförande i en tidigare programkommission.

Mötet avslutar Kvarnby och Veckobladets serie om vänsterpartiets väg.

Söndag 27 april kl. 16
Lunds Folkets hus, Medeltidssalen

Helkvinnligt 1.5

Bara kvinnor talar på Lundavänsterns förstamajmöte i år: för vänsterpartiet Britta Berg, för Ung vänster Matilda Bengtsson och för Vänsterns studentförbund Lena Malmberg. I år blir det alltså ingen riksdagsledamot eller annan "tung" partiföreträdare som talar, ett intressant avsteg från tidigare praxis.

Demonstrationen samlas som vanligt på Stortorget kl. 13 och avgår en timme senare för ungefär den vanliga rundan genom stan. Röda Flåset och Röda Kapellet spelar under marschen och på torget blir det mer musik. Efter talen blir det gratis barnfilm, servering och ett par seminarier inne i Stadshallen men innehållet i de senare är inte spikat än.

Lars Bäckström show i Malmö

– Nu får partistyrelsen ta ansvaret!

– Folk ringer och skäller: hur i helvete har ni riksdagsgruppen kunnat gå med på en så usel budget? Men vi svarar: vi har bara förhandlat, det är partistyrelsen som fattade beslutet. Så vill vi ha det i fortsättningen, riksdagsgruppen tänker inte ta på sej skulden för partistyrrelsens och kongressens beslut. Äras den som äras bör!

Att lyssna till Lars Bäckström, gruppleddare i riksdagen och ekonomisk talesman för vänsterpartiet (som vi gjorde på Kvarnby och VB:s möte i Malmö den 10 april) är att utsätta sej för en förs av ofta halsbrytande och/eller provocativa synpunkter, exemplifieringar och klokskaper. Folkskollärapedagogiken är tydlig även om Bäckström varit yrkespolitiker under det mesta av sitt vuxna liv. Det finns en logisk struktur i hans framställning men den är så speciell att vi väljer att göra det här referatet i punktform.

• **Generell välfärd.** Den generella välfärdspolitiken, konkret ersättningsnivåerna i socialförsäkringarna, är ju det område där vänsterpartiet har utpekats som förlorare i årets budgetförhandlingar, som var i färskt minne när Lars Bäckström besökte Malmö. Han påminde med släktbiografiska exempel om varför den politiken är så viktig: att ingen ska vara hänvisad till allmosor och tvingas till tacksamhet, att ingen ska bli stämplad. "Det är därför som jag har gått med i vänstern."

• **Erst kommt das Essen.** Får man tro Lars Bäckström bryr sej hans och hans frus släktingar och alla andra proletärer (åtminstone i hemstaden Uddevalla) föga om makt och principer. Däremot gillar de lägre moms på maten, ett krav som enligt honom uppfanns i Uddevalla och först motvilligt upptogs som nationell v-politik, liksom lägre hyror, som man delvis åstadkom i Uddevalla via det kommunala bostadsbolaget. En annan lokal framgång för den radikala rörelsen var att man fick bort meritvärderingssystemet på varvet. Fast sen strök ju varvet med. Kanske ett offer för vänsterns maximalistiska politik. "Vi krävde att alla varv skulle vara kvar. Hade vi nöjt oss med ett så kunde vi eventuellt ha räddat det."

• **Moral.** Det kunde ha varit Lars Bäckström som myntade uttrycket "Det är häftigt att betala skatt". Den generella välfärden kostar och

då måste alla bidra. Ingen grupp i samhället undantagen, inte ens svartjobbande knegare i Uddevalla eller sjukskrivna friska. Men kravet på moral innebär också att man inte får ljuga i politiken: politik ska vara rent spel! Det förefaller som om Bäckström motiverar detta dubbelt. Man bör inte ljuga därför att det är fult, men också därför att man förr eller senare blir avslöjad. Som när vänsterpartiet mot bättre vetande ingav förhoppningar om radikalt sänkt arbetstid.

• **Taktik.** Lars Bäckström tar gärna på sej rollen som sanningssägare ("Man kan inte växla en hundralapp i tre femtilappar") men inser att väljarna inte tål hur mycket sanning som helst. Reformerna kan ställas i sikte, återställare kan utlovas – men sätt aldrig datum! (Vilket Ulla Hoffmann och vänsterpartiet faktiskt har gjort när det gäller sjukersättningen och stödet till regeringen.)

• **Familjen.** Kanske är det likadant med Lars Bäckströms relation till familjen. Den är uppenbart positiv eftersom han så ofta talar om den och släkten i övrigt. Men Gudrun Schymans paroll "Död åt familjen" var också taktiskt huvudlös. Vanligt folk sliter som djur för att hålla ihop sin familj.

• **Inkomstöklyftor.** Är det så säkert att de har ökat? Under de senaste åren har vanliga löntagare obestriddligen fått en större reallöneökning än nån gång sen 1970-talet. Och när det kommer en mängd medel- och arbetslösa flyktingar till en kommun växer den statistiska inkomstöklyftan.

• **Miljöpolitik.** I miljöpolitiken har Lars Bäckström räknats till parti-högern. Medveten om detta inledde han med att berätta om den första politiska kampanj han deltog i, som gymnasist, mot en breddning av E6-an genom hemstaden till motorväg. "Ingen Berlinmur genom Uddevalla" blev till slut en vinnande paroll. Fast den motorväg som numera går på en bro över fjorden väster om staden kostade

rimligen mer att bygga, krävde mer av samhällets resurser. Hade inte det korrekta kravet varit att stoppa bygget helt (undrar referenten)?

• **Det möjligas konst.** Fast då hade man kanske åter hamnat i maximalism och det är inte Lars Bäckströms stil. Han gillar resultatpolitik. Hade vänsterpartiet hoppat av förhandlingarna hade s+mp sänkt svärföräldrarnas inkomst med 500 kronor i månaden, nu blev det bara 240.

• **Utomparlamentariskt.** Mötesrubriken handlade om parlamentariskt arbete kontra utomparlamentariskt och Lars Bäckström gav exempel på samspelet eller dialektiken. "Civil olydnad", "Politik på gator och torg" – ja, men det måste gälla för alla, också för våra motståndare. Han påminde om arbetsgivarnas kraftfulla och framgångsrika mobilisering på gatorna mot löntagarfonderna, och om "mobben" av villaägare på Mynttorget i Stockholm som protesterade mot fastighetstaxeringen, där han inte hade kunna låta bli att leka provokatör.

• **Parlamentariskt.** Bäckström har suttit femton år i riksdagen och upplevt upp- och nedgångar för partiets del. Han tycker det läggs för stor möda på att skriva motioner och interpellationer bara för att visa att man gör något och att partiet har en formulerad politik om allting. Förmågan att påverka politiken har inte alltid stått i direkt relation till riksdagsgruppens storlek.

• **EMU-valet.** Lars Bäckström är emot en svensk EMU-anslutning. Men han påminde om den tidiga arbetarrörelsens paneuropeism och internationalism. Och han trodde detta var rätt tillfälle att avskaffa det förkättrade budgettak som vänstern (med viss rätt) skyller på EMU-anpassningen.

• **Partiet ett redskap.** Vi är inte/bör inte vara politiskt aktiva för att vi personligen vill må bra. Vänsterpartiet är ett redskap för att vanligt folk ska få det bättre, på kort och lång sikt. Då får vi aldrig isolera oss från detta vanliga folk. Vilket vänsterpartiet tyvärr håller på att göra, fast inte i Uddevalla där man är med i styrelsen för den ledande
fortsättning sid 4

Spridda anteckningar om USA:s OLIDLIGA SVAGHET

Demokratin i USA avslöjade sin inre svaghet i det senaste presidentvalet.

Sedan 11 september har landets paranoia lett till stora ingrepp i demokratiska fri- och rättigheter och skrämmande aggressivitet. Genom att hoppa av de internationella överenskommelserna om bland annat miljön, kärnvapenbegränsningen och krigsförbrytartribunalen har landet isolerat sig från resten av världen.

Den amerikanska isolationismen står tyvärr inte i något motsatsförhållande till USA:s internationella aktivism. I själva verket utgör den dess förutsättning. Ju mindre man vet, desto lättare att agera. I synnerhet när man disponerar världens starkaste krigsmakt. Världens starkaste papperstiger.

Formuleringsinitiativet

Tydligast har USA:s politiska svaghet avslöjats under Irakkrisen.

Bush har gjort kriget mot terrorism till grundval för sin försvarsdoktrin.

Vad är terrorism?

Vem är terrorist?

Bush har svaren. "Den som inte är med oss är mot oss."

Terrorism är att vara mot USA. Terrorister är USA:s motståndare. Ingen lag skyddar dem. Som den galna drottningen i *Alice i Underlandet* förklarar Bush: "Ordet terrorism betyder det som jag säger att det betyder."

Bush har formulerat en ny försvarsdoktrin: USA har rätt till självförsvar genom att inleda förebyggande krig mot stater som anses terroristiska (ondskans axelmakter) eller som ger hjälp till terrorister.

Den doktrinen är oförenlig med FN och all folkrätt.

Särskilt de senaste sex månaderna har USA försökt få världen och FN att acceptera denna doktrin som förvandlar anfallskrig till självförsvar. Till president Bushs stora indignation har försöket misslyckats.

Varken hot eller mutor

Kampen om acceptandet av Bushdoktrinen som grund för ett amerikanskt angrepp mot Irak är 2000-talets hittills viktigaste politiska drama.

Under flera intensiva veckor i februari-mars pågick USA:s intensiva ansträngningar att med mutor och hot tvinga fram ett accepterande av principen i FN:s säkerhetsråd. USA misslyckades. Varken hot eller mutor förslög. Inte ens Kanada och Mexiko accepterade, trots att de är USA:s närmaste grannar med ekonomier som är sammanflätade och delvis beroende av USA:s.

Många fattiga och beroende länder i tredje världen tog risken att

sälla sig till dem som "inte var för utan mot USA". Världens länder och folk insåg vad som stod på spel, och de stora demonstrationerna mot kriget påverkade tvekan och svaga regeringar, däribland den svenska.

USA förlorade i FN.

Den som förlorar spelet frestas att tappa behärsksningen och slå vilt omkring sig. Vi har sett fotbollssupporters gå bärsärkagång efter förlorade matcher. Det är precis vad USA gjorde.

Bush släppte loss angreppet mot Irak. Själva kriget är fruktansvärt, men ointressant, eftersom utgången är given och inte kan påverkas politiskt så länge det pågår. Det intressanta börjar efter kriget, när USA tvingas ta konsekvenserna av sitt politiska nederlag.

Demonstrationer i världen och Lund

Ett intressant nytt fenomen som vi för första gången upplevt under Irakkrisen är de samordnade världsomspännande demonstrationerna. De var fyra till antalet och kom att utgöra betydelsefulla inslag i den politiska kampen. De hade ett gemensamt, mycket tydligt fokus, riktat mot USA:s självpåtagna rätt att egenmäktigt starta krig.

Demonstrationerna i Lund följde samma kurva som i resten av världen.

Den 26 oktober 2002 var demonstrationerna starkt medvetna om lägets allvar och världsoptionens starka stöd. I Lund regnade det och var allmänt obehagligt, men trots det ställde cirka 1 500 människor upp.

Den 15 februari kulminerade rörelsen i de viktigaste demonstrationerna någonsin, samtidigt som den internationella kampen i FN gick in i sitt intensivaste och avgörande skede. Demonstrationen i Lund fick formen av en nästan tigande, civil medborgarvandring, där mellan tre och fyra tusen lundabor markerade sin ståndpunkt.

På andra håll i världen hölls de största demonstrationerna någonsin. Demonstrationerna den 15 februari påverkade regeringar i många av världens länder.

Lördagen den 22 mars, två dagar efter torsdagens krigsutbrott, demonstrerade nästan lika många. Demonstrationerna hade nu fått traditionell utformning med banderoller, talkörer etc., och en rad organisationer kämpade om makt och inflytande i denna nya politiska rörelse. Men egentligen hade rörelsen mot kriget redan förlorat sitt fokus. Kriget hade börjat och kunde inte längre påverkas. Demonstrationerna uttryckte bara den allmänna indignationen över brottet mot FN, världens folk och folkrätten.

Den 12 april råkade demonstrationerna inträffa samtidigt med Saddams Husseins fall. Detta hade möjligen en viss positiv inverkan på antalet deltagare. Men alla insåg att tiden för demonstrationer var förbi. Bristen på fokus var påfallande, inte minst bland demonstrationerna själva. Anslutningen blev därför inte mer än en tiondel av vad den varit vid den stora februaridemonstrationen.

Det berodde inte på krigsmotståndarna. Nej, verkligheten hade förändrats och var inte längre koncentrerad i ett fokus. Och det är bra. När en enda fråga dominerar, skymms mycket, som det är nödvändigt att agera i.

Indien och Irak

Lennart Prytz fyllde 60 i söndags. Jag var där å utbildningsnämndens vägnar, och träffade en intressant indier. Han påpekade, att ur ett indiskt perspektiv var Irakkriget av begränsad betydelse.

Indien utgör sin egen region, med egen befolkning på 1,2 miljarder, egen marknad och egen utveckling. Han menade att detsamma gäller Kina, Sydostasien och Ryssland. Han tyckte sig se tecken på att Europa organiserade sig som en egen region.

Vi kontemplerade innebörden i att Europas stormakter säger sig vilja lämna Nato och bilda eget. Han fastslog, att krig är ett oerhört trubbigt instrument, även bortsett från den förodelse och det hat det ger upphov till. Där står USA, med sina marinsoldater och sin bråkdel av jordens befolkning, isolerat från mänsklighetens stora nätverk, som den store busen med sitt lilla gäng i ett hörn av skogsdäner.

Ur indiskt perspektiv ser världen annorlunda ut än ur amerikanskt.

För världens och sin egen skull måste USA tillbaka i gemenskapen. Ensam är inte stark, även om klientstater och egna agenter kan ge upphov till sådana illusioner.

För att citera Esaias

När jag lämnade mottagningen sken solen över ett nästan tomt Stortorg, där jag föregående dag mönstrat demonstrationernas glesnande skaror. Jag kom att tänka på den analys som gjordes för ett par hundra år sedan av en annan lundabo, Esaias Tegnér:

Vad våldet må skapa är vanskligt och kort,
Det dör som en stormvind i öken bort.

Gunnar StenSSon

Kort gästspel

Sara Mohammadi avsäger sej uppdraget som ersättare för vänsterpartiet i det kommunala fastighetsbolagets styrelse.

Ett fängelse har rivits

Kurderna i norra Irak jublar över att de efter alliansens seger kan utveckla ett samhälle utan att hotas av Saddams gasanfall. I hela Irak öppnas fängelser och politiska fångar eller godtyckligt fängslade irakier släpps ut. Fångar vittnar om tortyren och avrättningarna. Repen hänger fortfarande kvar på avrättningsplatserna.

På dansk TV visas hur irakier går in i säkerhetspolisens lokaler för att ta reda på vad som hänt försvunna släktingar. Pärmar med bisarra utredningar och slutligen avrättningsbeslut visas upp. Pärmar över tusentals avrättade irakier.

De allierade välte inte Saddam för att de tyckte synd om Iraks förtryckta folk. Saddams regim togs bort för att den utgjorde ett hot mot världen genom sitt stöd åt internationellt verkamma icke nationella militära förband. Kriget mot regimen i Irak hade ej ägt rum i det fall USA ej angripits 2001.

Ett fängelse har rivits och en diktator i militäruniform har lämnat in. Men vänstern som skall stå för frihet jublar inte. Den som slog ner fängsvaktaren och skrämde honom på flykten var fel person och han borde dessutom ha väntat tills fängsvaktaren ändrat karaktär.

Iraks informationsminister blev berömd för sina allt mer verklighetsfrånvarande beskrivningar av krigsläget. Han förnekade allt han såg. Av allt att döma hade han inget val utan spelade en roll han tilldelats.

I takt med att Saddamregimens offer och verkliga karaktär grävs fram framstår en fortsatt kritik av kriget som alltmer bisarr. Förhoppningsvis har vänstermänniskor i Lund en större möjlighet att se och välja sin roll i politiken.

Lars-Anders Jönsson

För ett oljefritt Lund

På Gastelyckan borrar det efter hetvatten. Det är tur att man inte har hittat olja. För det finns fler irakier än isbjörnar i Lund. Men det vore bra med hetvatten. Då skulle oljeanvändningen kunna minska.

Enligt tidningen Miljöaktuellt har USA-senaten stått emot Bush-regeringens intensiva lobbying och röstat ned förslaget om pengar till oljeutvinning i nationalparken i Alaska. I nationalparken finns det isbjörn, varg, myskoxe, polarräv och massor av fåglar. Senaten ville värna alla dessa djurs miljö. Och det är ju bra. För Bushregeringen verkar bry sig lika lite om polarrävar och myskoxar som fattiga irakier.

I områden där det både finns olja och irakier är det tydligen OK att både bomba och borra. Det tycker också Danmarks regering. Tur att det inte finns olja i Lund.

mb

Preliminära synpunkter på Irakkampanjen

Från vår militärpolitiska medarbetare

Det är naturligtvis för tidigt att göra en mera utförlig analys av de allierades krig mot Irak. Men vissa slutsatser kan ändå dras, slutsatser som väl också kan vara av intresse för det svenska försvaret. Låt vara att det här handlade om världens starkaste militärmakt mot en av krig, flygbekämpning och sanktioner hårt drabbad motståndare.

Bombflyget

Det amerikanska bombflyget precisisionsbombningar är naturligtvis imponerande liksom kryssningsmissilernas meterprecision. Mot inmäta mål är de förödande effektiva och när det därtill kommer specialutvecklad materiel med djupverkan innebär det att fasta försvarsanläggningar nu har mist sin betydelse. Rörlighet är allt.

Däremot betyder det lika lite som i Kosovo att flyget var krigsavgörande – det var inte flygvapnet som besegrade Irak. USA hade totalt luftherravälde efter tio år av bombningar av radarstationer, luftförsvarscentraler och luftvärn – såvitt känt lyfte inte ett irakiskt stridsplan under hela kriget.

Det taktiska flyget

Än en gång visade sig amerikanska attackplanen av typ A-10 dödligt effektiva som stridsvagnsbekämpare. Med kombinationen lasersikten och värmesökande raketer och i nära samarbete med arméstridskrafterna kunde man bekämpa stridsvagnskoncentrationerna. Irakerna hade näst intill inget luftvärn i de få brigader som fanns till förfogande.

Armén

I USA har sedan länge pågått en långtgående debatt om det framtida kriget, och fram har växt en doktrin som har flera namn men som mest är känd under beteckningen RMA, Revolution in Military Affairs. I princip handlar det om högteknologi: överlägsen underrättelseverksamhet via satelliter och obemannade spaningsplan kopplat till precisionsverkan och snabba lätta enheter som tränger djupt in i luckorna i den fientliga fronten.

Det fanns förvisso sådana inslag i Irakkampanjen. Ett exempel är möjligheterna att nästan i realtid avläsa fiendens dispositioner. Irak köpte under kriget med Iran tretusen ex av engelskt radiosystem som byter frekvens tvåhundra gånger per sekund och med inbyggd kvalificerad kryptering. Men ett tjuo år gammalt system som säkert var försett med bakdörrar kan naturligtvis läsas av en fiende som har trettio satelliter

över slagfältet och minst sagt goda datorresurser.

Massivt pansar

Men den amerikanska kampanjen var ändå i allt väsentligt av traditionellt amerikanskt snitt: massiva materiella resurser uppbackade av ett oerhört omfattande underhåll. De tunga amerikanska stridsvagnarna av Abramstyp med sina 12 cm kanoner kunde framgångsrikt bekämpa Iraks halvgamla sovjetiska stridsvagnar innan de

vara fatalt. Om det blir några års amerikansk ockupation av Irak kommer sannolikt den folkliga försvarsviljan att öka och vi kommer att få se en aktiv motståndskamp mot ockupationsmakten.

Marinen

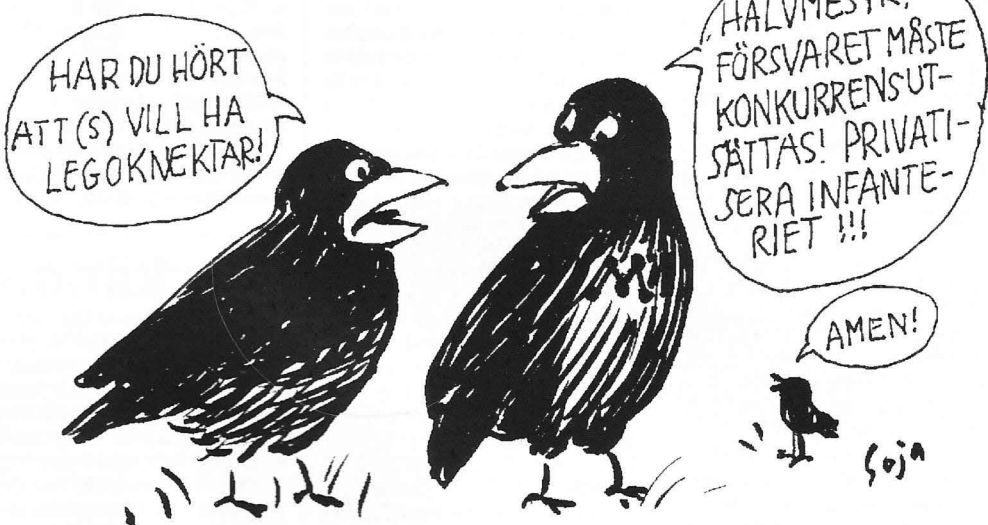
På begäran ska jag bara tillfoga några ord om marinen. Den danska ubåten hann som bekant inte fram. Men hangarfartygsgrupperna låg där och svarade för en stor del av flygverksamheten. Och i den ira-

skiner fyllda av datorer, automatkanoner, raketer och missiler och utrustade med de mest sofistikerade elektroniska motmedel. Ett styrka om 33 sådan helikoptrar gav sig ut på ett arméupdrag. De utsattes för finkalibrig eld, dvs vanliga handeldvapen och möjligen 20 mm akan varvid 31 av dem skadades, och fick tas ur strid – en tvingades ner bland fienden och fick skjutas sönder av attackflyg för att inte de elektroniska fineserna skulle komma i fel (ryska) händer. Högteknologi är inte alltså allt, det duger ibland med sega gubbar.

Svenska slutsatser?

Man kan anta att den svenska försvarsledningen nu som i alla tider försöker efterlikna den ledande stormakten. Sverige har för närvarande samma höga försvarskostnader som alltid, däremot praktiskt taget inget försvar. Det fantastiska decentraliserade mobi-

Veckans Goja

kunde beskjuta amerikanerna.

Till det materiella underläge som gjorde kriget avgjort på förhand kom så att de irakiska stridskrafterna var illa motiverade, illa disponerade och ledda. Det republikanska gardet med dess yrkessoldater var säkert effektivt i terroraktioner mot civilbefolkningen men höll inte mot en överlägsen motståndare. Det förekom inslag av ett uppflammande folklig försvarskraft, men de räckte inte långt. Idén att dra ut de kläna stridskrafter som fanns till slättlandet långt från Bagdad var uppenbart katastrofal och inte heller såg man mycket av förstörda broar etc. Det var illa skött och kriget tog mycket riktigt ett snabbt slut. Det kanske man kan vara glad över av omedelbart humanitära skäl, men det kan ha den tråkiga bieffekten att USA tror att man lätt kan vinna krig runt om i världen på det här sättet och s.a.s. få blodad tand, vilket skulle

kiska öknen plöjde US Marines sandvågorna i sina amfibiefordon. Krig är alltså till allt annat också ett arbetssom handlar om att visa sina symboler.

Två iakttagelser

Till det intressanta i det här kriget hör de engelska truppernas strategi kring Basra. Man höll en låg profil och undvek aktioner som uppenbart skulle drabba civilbefolkningen. Mycket riktigt kom de flesta engelska förlusterna genom olyckor och amerikansk beskjutning. Det fanns en tydlig politisk vilja bakom de engelska truppernas uppförande, en vilja som åtminstone i princip överensstämde med inriktningen mot befrielse snarare än ockupation.

Slutligen kan det vara värt att fästa uppmärksamheten mot en incident i krigets början. Det handlade om ett förband av Apachehelikoptrar, fantastiska krigsma-

liseringssystem som en gång fanns till en armé med ett tjugotal brigader i fältförbanden och ett lokalförsvär om ett par hundratusen man som täckte landet, den genomorganiserade civila beredskapen etc. – allt är nu borta. På några år har det systematiskt förstörts i avsikt att tvinga fram en som det brukar heta mindre och vassare försvarsmakt. Värnplikten är nästan borta och snart har vi yrkessoldater som ju är en förbannelse för varje samhälle. Försvarsmakten ska nu bestå av förband som snabbt kastas in på andra håll i världen. Hade vi haft sådana och en borgerlig regering skulle de väl ha flugits till Irak. Det är illa tänkt och utnyttjar inte de fördela asymmetrisk krigföring erbjuder. Sverige borde ha ett försvar som tar fasta på våra egna behov och våra egna förutsättningar och erfarenheterna från Irak snarast stärker den hållningen.

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 22350 Lund. Tel 046/138213. Utges av V Lund. Prenumerationsavgiften, 250 kr/år, insättes på postgiro 1 74 59-9. **Ansv utgivare: Ola Hagring** Tel 046/143309 Manus sändes till ovanstående adress el. e-post till: vbladet.lund@passagen.se. Red. förbehåller sig rätten att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, eller använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Vad var syftet?

Den 10 april hade VB och Kvarnby Folkhögskola kallat till ett möte i Malmö om "Vänsterpartiet 4 % eller 20 % - parlamentariska och utoparlamentariska metoder för att vrida politiken åt vänster".

I en tid när vår hegemonimakt öppet bekänner sig till imperialismen och faktiskt har många fascistiska drag torde det vara väldigt väsentligt med en diskussion kring detta. Trots mina handikapp - nysvensk (eller som polisen säger "av utländsk härkomst"), med en bräcklig svenska, endast danska politiska erfarenheter - beger jag mig till mötet i ett hopp om att kunna bidra till att få vänsterpartiet ut ur sossarnas skugga.

Tyvärr har mötet till en stor del samma brister som jag känner så väl. Det är endast tolv deltagare närvarande och mötet är också försenat och inledaren pratar och pratar. (En förbättring i förhållande till vad jag är van vid är att det är rofritt!!! Tack för det).

Även om titeln innehöll något om parlamentariskt kontra utoparlamentariskt arbete hade jag nog väntat, här mitt i kriget i Irak, att det hade blivit omtalat - men inte är enda ord om detta!!! Det är min erfarenhet (från Danmark - och jag är medveten om, att det kan vara annorlunda här) att Freds- rörelsen och det socialistiska partiets klart, profilerade deltagande i denna rörelse, är ett betydande sätt att markera skillnaden mellan vänstern och socialdemokratien.

Inledaren, riksdagsledamot Lars Bäckström, använder mycket tid på att rättfärdiga sig om att han inte är proletär. Det är också ett drag jag har mött förut - vanligtvis hos folk, som vet att de svikit i praktisk politik. Men Bäckströms farfar kan knappast tänkas göra skillnaden mellan 4 % och 20 % till vänstern!!!

Det kan däremot den uppgörelse som riksdagsgruppen har gjort med socialdemokraterna kring vårpropositionen. Det visste Bäckström och han medgav att till exempel reduktionen av sjukpenningen var olyckligt - men menade att det var tillfälligt. Hur kan man, när man har suttit i riksdagen i 15 år på allvar tro det? Jag minns många församlingar, som var tillfälliga, men som hade samma hållbarhet,

som de tillfälliga baracker som ses bakom Politigården i Köpenhamn.

Visst man hade en svår uppgift. Det skulle hittas 18 miljarder - men ur en budget på 800 miljarder är det endast 1 %. I ett knepigt läge, kunde denna struntsumma tas efter osthvelprincipen. Jag skulle föredra någon extra miljard från försvaret och inga vägarbeten under budgetåret. Det finns säkert flera poster, som i sitt innehåll är stöd till företagen och som därför hade varit bättre valda som nedskäringsobjekt ur ett klassperspektiv - något som Bäckström i ord lade vikt på. Det är av stor betydelse att man inte lurar sina väljare - och det är precis vad man gör med den uppgörelsen.

Förslaget om en tredje veckas arbetsgivaransvar vid sjukdom är ett annat allvarligt fel. Det kan ju låta bra. Men verkligheten är, att det ger en reduktion av kommunernas budget. Det kommer att vara märkbart speciellt inom en personalung sektor som vården. För att kunna finansiera den tredje veckan måste tjänster dras då budgeten redan är hårt ansträngd.

Alltså Bäckström, en sak är, att man - typiskt för en som har suttit 15 år i riksdagen - gräver ner sig i småsaker och glömmar världen och kriget, men man måste ändå hålla ett klart klassperspektiv och tjäna sina väljare. Annars förtjänar man endast ett väljarstöd på 2 %.

Det är precis Bo Ringholms syfte med att komma med förslag som betyder att vänsterpartiet lurar sina väljare - att det även lurar hans egna betyder mindre - då det gäller att få väljaren att säga - det kvittar om jag röstar på v eller s. Sådant har jag sett ganska ofta.

Önskar man att bli ett 20 %-parti krävs det:

- att man syns som tydligt profilerad i väsentliga frågor
- att man endast lovar, vad man kan hålla och således inte lurar sina väljare
- att man visar att man vill något annat än de andra

För att uppnå det måste man mobilisera sina medlemmer och alla som vill hjälpa till - man måste ha viljan att lyssna !!!

Orla Jordal

Lars Bäckström show

fortsättning från sid 1

fotbollsklubben Oddevold och på många andra ställen. "Alla folk-rörelser är värda att lyssna ödmjukt på." Ibland skäller folk och då får man skälla tillbaka om det behövs - man ska inte tåla något onyanserat klankande på "politiker" - men man ska också lyssna.

Avlyssnat: Gr

Nattåg Skåne-Stockholm LEVER FARLIGT

För den som vill åka miljövänligt från Lund och övriga Skåne till Stockholm och samtidigt spara tid är nattåget ett utmärkt alternativ. Det är dock inte självklart att det får vara kvar. Tåget på lördagskvällar är redan indraget, och det är en internationell trend att sov-tågen försvinner. Från Skåne återstår bara tågen till Stockholm och Berlin medan det till Oslo är borta, och i övriga Sverige finns bara nattåg till Jämtland (hotat också det) och övre Norrland. De danska sov-tågen till Jylland är borta sen flera år, och sov-vagnarna från Köpenhamn till Frankfurt och Stuttgart är indragna.

Det handlar förstas om konkurrens med snabba dagtåg och med flyget som har lett till olönsamhet. SJ får nu, enligt den räddningsproposition om nästan två miljar-

der som har förhandlats fram, lov att överlåta nattågen på någon annan operatör om man inte lyckas skapa lönsamhet.

Tänkbart vore att ge ansvaret till Rikstrafiken som fallet redan är med nattågen till övre Norrland, men i så fall behöver den myndigheten friska pengar, och den ska förresten utredas efter ett par om-diskuterade upphandlingar. Förresten är det möjligt att höstens Järnvägsutredning ger klarsignal för stambantrafiken åt Deutsche Bahn, Connex och andra utländska storoperatörer.

I så fall mot vänsterpartiets vilja och aktuella negativa erfarenheter, säger Karin Svensson Smith som har järnvägsförhandlat för vänsterpartiets räkning och berättat om nattågen enligt ovan.

Gr

Lär känna ditt land!

Påskvandringen i år ägde rum under hävdvunna former. Vi för upp till Ängelholm och tog bussen till Skålderhus strax öster om Munka-Ljungby. Där mötte oss ett omväxlande landskap av skog och äng med slingrande mjuka markvägar. Vädet var sommarlikt - vi kunde gå med bara skjortärmarna. De magra tegarna tycktes ändå ge lantbefolkningen god utkomst: det var påfallande gott om stadsjeepar och vi såg ett äldre par av den sort man förr kunde möta i en Ford Anglia av äldre modell speeda fram i en blänkande ny Volvo jeep. Kan det vara den utbredda vedhanteringen som är huvudnäringen? Det nykluvna brännat sågs i alla former: i högar, i särskilda vedhäckar och i mäterligt travade stackar. Natten tillbringades i trakten utanför Eket i en tät granplantering.

Långfredagen blev kall och blåsigt, vilket var oväntat. Vi borde ha lyssnat på det tyska par vi fick vatten av i en av de många fula sommarstugorna. De hade parabol och berättade att Deutsches Wetterbericht i motsats till SMHI lovade sämre väder. Tja, det blev en lång vandringsdag innan vi fann vårt nattkvarter i en högstammig barrskog. Nästa dag tog vi oss på en timme in till Perstorp där vandreringen avslutades på ett enkelt kafé.

Behållningen av en sådan här vandring är kanske ändå inte naturen utan de bildande samtal som föres. Vi hann med det mesta av aktuellt intresse: Irak, Lunds kom-

munal- och i synnerhet kulturpolitik, opera som konstform, Kerstin Ekmans romaner, Tetrapakkoncernens kända småskurenhet och snålhet, sekelskiftets nyodlingar i Västerbottens inland, Bibliotekstjänsts betydelse för det svenska biblioteksväsendet och det rätta sättet att lägga på locket vid värmande av vatten på Trangiakök.

På kvällarna hoade ugglorna medan vi utbragte en skål i 8811 (f.d. 8810, nu produktutvecklad) för absent friends. Ett stort antal vänner hade som vanligt meddelat att de egentligen inget hellre ville än tillbringa några dygn i skog och mark men att särskilda ömmande omständigheter denna påsk hindrade dem från detta. De får skylla sig själva.

L.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Sten Henriksson, Göran Persson, Gunnar Sandin (red.) och Kajsa Theander. Nästa redaktör Gunnar Sandin.

Manus sänds per post till Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123, tel 046-138213.

Manus mottas gärna i form av Worddokument (.doc), RTF eller ren text på 3,5" diskett. Bifoga helst pappersutskrift. Enklare är att skicka e-post till vbladet.lund@passagen.se

Telefon till redaktörerna:
Gunnar Sandin 13 58 99
Charlotte Wikander (tj) 13 96 26
Vid utebliven tidning ring
Cecilia Wadenbäck 13 82 13.